

והאמר אליו בית בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנזור והאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו
גם מקום לרוץ ויקד האיש וישתחו ליהוה ויאמר
ברוך יהוה אלהי אדני אשר לא עזב
זסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נזוני יהוה בית אולי
אדני ותרש הער ותגד לבית אמה כדברים האלה
ולרבה אולי ושמו לבן וירש לבן אל האיש הנזוני
אל העין והי כראת את הנזום ואת העמידים על
ידי אולתו וכשבעו את דברי רבקה אולתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
הגמלים על העין ויאמר בוא ברוך יהוה למה העמד
בדוך ואנכי פליתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש
הביתה ופתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרוץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו וישם
לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה ברוך
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפודת גמלים וזמרים ותלד ערה אשה
אדני בן לאדני אזרי זקנתה ויתן לו את כל אשר
לו וישבעני אדני לאמר לא תקוז אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי ישב בארשו אם לא אל בית
אבי תלך ואל משפוחתי ולקוזת אשה לבני ואמר
אל אדני אלי לא תלך האשה אזרי ויאמר אלי
יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אדניך
והצליח דרכך ולקוזת אשה לבני ממשפוחתי ומבית
אבי אז תקנה מאלתי כי תבוא אל משפוחתי ואם
לא יתנוך והיית נקי מאלתי ואבא היום אל העין
ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך ואמצליח
דרכי אשר אנכי הרך ער'יה הנזה אנכי נצב על עין
המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני נא מעט מים מכרך ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיז
יהוה לבן אדני אני שרם אכלה לדבר אל לבי והנה
רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב
ואמר אליה השקיני נא ותמהר ותורד כדה מעליה
ותאמר שתה וגם גמליך אשאב ואשת וגם הגמלים
השקתה ואשאב אתה ואמר בת מי אתה והאמר בת
בתואל בן נזור אשר ילדה לו מלכה ואשת הנזום
על אפה והעמידים על ידיה ואקד ואשתחו ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנזוני
בדרך אמת לקוזת את בת אולי אדני לבני ועתה
אם ישכם עשים זסד ואמת את אדני הגידו לי